

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Адреса:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial
Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VII.

Ч. 144.

ВІСНОК, 1. ГРУДНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, DECEMBER 1st, 1925.

No. 144.

VOL. VII.

ВИСЛІД ВИБОРІВ У ВІННІПЕГУ

ТОВ. М. ПОПОВИЧ, КОМУНІСТИЧНИЙ КАНДИДАТ НА АЛДЕРМЕНА В 3. ВАРДІ, ДІСТАВ 1,945 ГОЛОСІВ.

Коли вже була написана понизь новинка, наша редакція одержала відомість, що при розподіленні голосів в понеділок по полудні зістали проголошені вибраними буржуазний алдермен Бері і робітничі алдермени Блаумберг і Джонс, хоч останній мав 267 голосів (одинок) менше від тов. М. Поповича, кандидата Комуністичної Партії.

Вибори до міської ради у Вінніпегу відбуваються на підставі пропорційного голосування. Це значить, що виборці не маркують імен кандидатів хрестиками, але числами (1, 2, 3 і т. д.), і опісля двійки або навіть трійки відчисляються від одного кандидата і передаються другому.

В такий спосіб кандидат, що мав з початку більше голосів (одинок), при дальшому розподіленні голосів (двійки або й трійки) може мати менше голосів, залежно від того, кілька виборців маркували його імя числом 2 на балютах інших кандидатів.

В третій варді число відданих голосів (одинок) на різних кандидатів представляється так:

Бері	2,622
Блаумберг (роб.)	2,312
Попович (роб.)	1,945
Джонс (роб.)	1,678
Якимішак	1,252
Палмер	894
Рейнолдс	430

Разом 11,133

Щоб бути вибраним, кандидат мусить мати 2,784 голосів. Нікотрий з кандидатів не має потрібної квоти голосів, і тепер кандидати з найменшим числом голосів будуть по одному відпадати а двійки на їх балютах будуть розподілюватися між інших кандидатів.

Запевнений вибір мають Бері (бурж.) і Блаумберг (роб.). Крім них тов. Попович має більше виглядів бути вибраним, ніж Джонс, який має 267 голосів менше від нього.

Кандидати на алдермена на один рік, на місце опорожене Гіпсом, дістали таке число голосів:

Дурвард (роб.)	3,873
Вінгтон	3,028
Коман	2,070
МекКром	915

Разом 9,888

Щоб бути вибраним, кандидат мусить мати 4,944 голосів. Нікотрий з кандидатів не має потрібної квоти голосів (одинок), але буде правдоподібно вибраним робітничий кандидат Дурвард, який має найбільше число голосів.

Кандидати на шкільних тростів в третій варді дістали таке число голосів:

МекФарлен	2,908
Гайман (роб.)	2,746
Брус	1,853
Сендзяк	1,726
МекДонел (роб.)	1,458

Разом 10,691

Щоб бути вибраним, потрібно мати 2,673 голосів. Вибраними зістали при першому обчисленні голосів: МекФарлен (бурж.) і Гайман (роб.). Крім них має бути вибраний ще один трост.

В другій варді зістали вибрані алдерменами при першому обчисленні голосів: Дейвідсон (бурж.) і Флай (роб.). Третім алдерменом з тої варди буде буржуазний кандидат О'Гейр, який має найбільше число голосів.

В першій варді всі три алдермени будуть буржуазні. При першому обчисленні голосів зістали вибрані МекДейрмід і Ленерд, а при дальшому розподіленні голосів — Солліван. Робітничий кандидат Джеймс, який був алдерменом з тої варди через останні два роки, провалився, хоч при першому обчисленні дістав 168 голосів (одинок) більше, як буржуазний кандидат Солліван.

Мейором міста зістав знову вибраний Веб, буржуазний кандидат і теперішній мейор. Він дістав 23,627 голосів, а робітничий кандидат Тілінг 12,703 голосів. Більшість для Веба 10,924 голосів.

Законопроект в справі внаслідкування 450 тисяч доларів на поширення центральної міської огрівальні провалився 700 голосами. За законопроектом було 5,038 голосів, проти 4,542. Для ухвалення законопроекту потрібно було двох третів всіх голосів.

ВІСМГОДИННИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ В БЕЛЬГІ.

БРУКСЕЛЯ, Бельгія, 27. листопада. — Шість комісій палати послів, зібрані окремо, ратифікували вчора законопроект в справі 8-годинного дня праці, як це постановає Вашингтонська конвенція. Ратифікація була майже одностайною.

ЗАТОПИЛОСЯ 17 МОРЯКІВ РАЗОМ З ЛОДКОЮ.

РІО ДЕ ЖАНЕРІО, Бразилія, 23. листопада. — На бразильському човні "Могі" експлуатував котел, внаслідок чого човен пішов на дно і разом з ним втопилося 17 моряків. Виратувалися лише капітан і один моряк, яких забрав американський корабель.

ПАРТІЯ ПРАЦІ ПРОТИ ЗАСУДУ КОМУНІСТИЧНИХ ПРОВІДНИКІВ.

Лейборитські послы згодилися в парламенті резолюцію з нагаю для уряду за засуд комуністів.

ЛОНДОН, 27. листопада. — Партия Праці в парламенті рішила внести резолюцію з нагаю для уряду за засудження 12 британських комуністичних провідників.

Внесок з нагаю для уряду поірають Рамсей МекДоналд, Дж. Дж. Томас, Філіп Сноуден, Артур Гендерсон та інші.

У внеску сказано, що виточення процесу проти певних членів Комуністичної Партії та їх засуд є порушенням традиційних британських прав свободи слова й друку.

Внесок прийде під дебату в парламенті в слідуючий віснок.

ПРИЗНАВСЯ, ЩО КИНУВ БОМБУ НА ПРЕЗ. ВОЙЦЕХОВСКОГО.

Українець Теофіл Ольшанський зробив це, щоб не допустити до засуду жидівського студента Штайгера.

БЕРЛІН, 28. листопада. — Теофіл Ольшанський, про якого писали, що він признався, що кинув бомбу на президента Польщі Войцеховського минулого року, видався добровільно в руки берлінської поліції.

Власти кажуть, що Ольшанський признає, що пробував убити польського президента на приказ тайної української

ЧІЧЕРІН БУДЕ ВЕСТИ ПЕРЕГОВОРИ З ФРАНЦУЗЬКИМ УРЯДОМ.

ПАРИЖ, 27. листопада. — З приводу прибуття до Парижа Ю. Чічеріна, радянського міністра закордонних справ, тут сподіються формального розпочаття переговорів між Францією і Радянським Союзом та поладження спірних питань, що існують між обома державами.

Чічерін вже мав розмови з визначними французькими державними мужами і вивідав на кілька днів до Рів'єри, заки буде поладжена криза французького кабінету. Після його повороту до Парижа розліч-

ються офіційні переговори, яким передкажуть успіх.

ПАРИЖ, 27. листопада. — Московська газета "Ізвестія", головний орган радянського уряду, оповістила, що розліч видавати паризьке видання.

ЛЕНІНГРАД, 24. листопада. — Професор Опель з Ленінграду оповістив на конференції лікарів, що він видобув туберкульозну кістку з ноги хороні жінки, яка не могла ходити, і на її місце вложив кістку з помершої жінки. Після операції жінка в недовгому часі почала зовсім свobodно ходити.

Засуди за убійства у вінніпеґських судах

Минулого тижня в Вінніпегу було багато засудів за убійства. Двох засуджено на кару смерті, а кількох інших на ріжні речні в'язниці.

Суддя Адамсон засудив Джана Бейкера Стантона на смерть за те, що він в грудні 1922 року убив молотком Джана Пені у Вінніпегу і забрав діянанти вартости \$1,400, що належали до господині, в якій Пені мешкав. Стантон втік був до Злучених Держав, але його зловлено і привезено до Вінніпегу. Перед кількома тижнями він втік був з провінційної в'язниці у Вінніпегу разом з 4 іншими в'язнями, але по кількох днях його зловлено разом

з двома другими втікачами. Головний суддя Метерс засудив на смерть Стефана Назара за убійство Луїса Ленді, вінніпегського тексі-драйвера. Назар убив його 6. жовтня ц. р. залізною пайпою з наміром рабунку і після арештування признався до убійства.

Оба засуджені на смерть будуть повішені 9. лютого 1926 року. Суддя МекДоналд засудив Василя Подоба на 18 років в'язниці за убійство Данила Затора в Арборгу (Манітоба) дня 7. березня (марта) 1925 р. Між ними обома прийшло до сварки за платню, якої Затор не хотів дати Подобі за рубання дерева. Затор загрозив По-

ЗАСУД НОВОСКОШПІСЬКИХ МАРИНЕРІВ.

СІДНІ, Н. С., 28. листопада. — Суддя МекДоналд в тутешньому повітовому суді засудив вчора Вільяма Буна й Роберта Снова з Нью Ватерфорд на три місяці в'язниці за те, що вони мали нападати на склепи Бритіш Емпаер Стіл Корпорейшен і забирати з них товари підчас майнерського страйку.

Н. Дженов, обвинувачений в тому, що положив предмет на залізничні підчас страйку, зістав засуджений на п'ять місяців в'язниці.

СТРАЙК ТЕЛЕГРАФІСТІВ НА КОРАБЛЯХ.

ЛОНДОН, 27. листопада. — На британських кораблях проголошено вчора страйк робітників бездротного телеграфу. Причиною страйку є пропонування знизка платні на яких \$5 місячно, що має увійти в життя з початком грудня. Страйк обійме около 5,000 робітників.

НЮ ЙОРК, 27. листопада. — Страйк оперейторів бездротного телеграфу на британських кораблях правдоподібно пошириться на Злучені Держави, бо американські телеграфісти не організовані, але кажуть, що канадійські оперейтори можуть прилучитися до страйку.

В МАЙНІ УБИТО ДВОХ РОБІТНИКІВ.

КОБАЛТ, Онт., 25. листопада. — Підчас експлозії динаміту в майні Контакт, в Норт Кобалт, убито двоох робітників, а третього ранено.

ЕКСПОРТИ З КАНАДИ ДО С.Р.С.Р. ЗБІЛЬШИЛИСЯ.

ОТТАВА, 28. листопада. — В минулому році експорти Канади до Радянського Союзу виказали скорє збільшення. За 12 місяців, що скінчилися з місяцем жовтнем, канадійські експорти до Радянського Союзу були на суму 14 мільонів доларів, а за попередні 12 місяців вони виносили лише 48 тисяч доларів.

ЖЕЛІГОВСЬКІ МІНІСТРОМ ВІНИ В ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 27. листопада. — Прем'єр граф Скішинський назначив генерала Желіговського міністром війни і доповнив кабінет, який він утворив минулого тижня.

ТУРКИ НЕ ГОДЯТЬСЯ НА РІШЕННЯ ЛІГИ В СПРАВІ МОЗУЛЯ.

ЛОНДОН, 27. листопада. — Турецька рада міністрів під головуванням Мустафи Кемалі Паші рішила не прийняти мусової арбітрації Ліги Націй в справі Мозуля, що лежить в північній Мезопотамії.

Інструкції в цій справі дано турецькому міністрові закордонних справ, який виїздить завтра до Женевы.

Так званий постійний суд міжнародної справедливости в Гагзі постановив минулої су-

доби і тоді Подоба витягнув револьвер та вбив Затора. Александр Шупенюк, обвинувачений в убійстві фермера Івана Родового коло Інууд, Ман., дня 19. липня ц. р., зістав засуджений на п'ять років в'язниці. Його спільники, Петро Каспар, Іван Медвідь і Себастіян Критинчук, зістали засуджені на 23 місяці в'язниці кожний. Родового убито на дорозі в полі, як він в товаристві знайомих повертав вночі з забави.

В Давфін, Ман., суддя Адамсон засудив Ніколу Ручунку на 15 років в'язниці за убійство Михайла Медвіда в Гарленд, Ман., дня 9. серпня ц. р.

НІМЕЦЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ РАТИФІКУВАВ ЛЬОКАРНЬСЬКИЙ ПАКТ.

Німеччина вступить також до Ліги Націй. — Президент Гінденбург підписав льокарнський договори.

БЕРЛІН, 28. листопада. — Німецький парламент прийняв вчора вповні льокарнський договори.

Законопроект, дозволяючий урядові підписати договори в Лондоні, був ухвалений в третьому читанні 300 голосами проти 174.

Парламент одобрив також законопроект в справі вступлення Німеччини до Ліги Націй. За цим законопроектом було 278 голосів, проти 183.

Після голосування над цими двома законопроектами парламент прийняв цілий Льокарнський пакт 291 голосами проти 174.

ГЕН. ФЕН Ю-СЯН ВИПОВІВ ВІЙНУ ГУБЕРНАТОРОВІ МАНДЖУРІІ.

В Мукдені роблено спробу повалити владу генерала Чан Цо-Ліна і в місті проголошено воєнний стан.

ПЕКІН, Китай, 27. листопада. — "Християнський генерал" Фен Ю-Сян виповів війну манджурському губернаторові ген. Чан Цо-Лінові. Він вислав до Чана телеграму, в якій каже йому усунутися від активної політики, бо в противному випадку він негайно розлічє проти нього воєнні кроки.

ПЕКІН, Китай, 27. листопада. — Сюди доносять, що в Мукдені роблено спробу повалити владу генерала Чан Цо-Ліна, губернатора Манджурії, і в наслідок того в місті проголошено воєнний стан.

Генерал Куо Сунг-Лін, провідник повстання проти Чан Цо-Ліна, увязнив найвизначніших провідників Чана і наступав з полудня на Мукден.

Куо каже, що має з собою 100,000 жовнірів Чан Цо-Ліна, а сам Чан має лише 50,000 жовнірів.

Сила Чан Цо-Ліна в Китаю шпораз слабне, а натомість значно зростає сила "християнського генерала" Фен Ю-Сяна.

ОСАКА, Японія, 27. листопада. — Повідомляють, що генерал Чан Цо-Лін, губернатор Манджурії, сповістив про свій намір зрезигнувати в користь свого сина.

ЛОНДОН, 27. листопада. — Желеша до "Дейлі Мейл" доносить, що упадок китайського центрального уряду є неминучий.

ЛІДЕРИ ГРЕЦЬКИХ ПАРТІЙ ВИЗНАЛИ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ РЕЖІМ.

Шефа поліції в Сальоніках і офіціра Дракатоса повішено за спроневерення публичних фондів.

АТЕНИ, Греція, 27. листопада. — Після конференції провідників ріжних партій і прем'єра Пангальоса всі провідники підписали декларацію, в якій без ніяких застережень визнають республіканський режим в Греції, встановлений плебісцитом з 31. березня.

АТЕНИ, Греція, 26. листопада. — Сьогодні повішено за спроневерення публичних фондів двоох людей, шефа поліції в Сальоніках і офіціра на імя Дракатос, які були засуджені воєнним судом на кару смерті.

Кількох інших офіцірів і цивільних засуджено на в'язницю за те саме преступство, двоох з них на досмертну в'язницю.

БРИТАНСЬКИЙ КРУЖЛЯК ВІДПЛИВ ДО ЕГИПТУ. ВАЛЕТТА, Мальта, 27. листопада. — Бритійський легкий кружляк "Давал" відплив вчора поспішно з цього порту до Александрії в Египті.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувачеві явно зазначити, що бажає звороту свого рукопису на 'Случай його непомищення та залучити почтовий стемпел на його пересилку.

ПОШИРЮЙМО ОСВІТУ.

Скряб доводиться чути нарікання на темноту й невідомість широких працюючих мас, на неграмотність, на їхню нерозуміння громадських справ і своїх класових інтересів, на пієтизм, картотрайство, алогічність, що є наслідками темноти.

Притягуємо добре, як провадити роботу в наших організаціях, які власне зводять боротьбу проти темноти, неграмотності, невідомості і всіх цих звичок, наклонів та вчинків серед робітників і фермерів.

До організації ми належимо задля двох цілей: перше, для власної користі, яку ми маємо з спільного освітлювання самих себе і спільної допомоги у всіх наших потребах; друге, для поширення корисної науки й моральної та матеріальної допомоги серед неорганізованих робітників та фермерів.

Обов'язки наші не кінчаються за порогом селі, в якій примічена наша організація. Ми не тільки повинні дбати, щоб всяка робота підприємця нашої організації була успішно виконана, але нашим святым обов'язком є продовження тої роботи між робітниками й фермерами поза нашою організацією.

Багато ще осталося таких робітників і фермерів, що не вміють ні читати ні писати. Між ними бувають й люди з гарними думками, прихильні до робітничого й фермерського руху.

Замість витратити вечір на пустякові балачки з своїми знайомими про небували на світі події, або дозволяти на те, щоб вони знайоми гнали в карти, або ж розважали себе піанством, чому не перенести їх на цікаві новини й статті з часописів та журналів, а то і припустити писати книжечки.

Замість витратити вечір на пустякові балачки з своїми знайомими про небували на світі події, або дозволяти на те, щоб вони знайоми гнали в карти, або ж розважали себе піанством, чому не перенести їх на цікаві новини й статті з часописів та журналів, а то і припустити писати книжечки.

ПОСИЛАЙТЕ ТОЧНІ ЗВІТИ.

Всі наші організації і всіх товаришів та товаришок, що збирали передплату й пресовий фонд для нашої преси під час листопадової кампанії, просять прислати разом з грошима точні звіти й правильні списки передплатників і жертвodawців разом з їхніми адресами.

Надіємося, що товариші й товаришки звернуть на це увагу і цим заощадять клопоту адміністрації, собі і передплатникам та жертвodawцям.

ТОВАРИШИ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

ЯК ПРАЦЮЮЧІ РАД. СОЮЗА ХОРОНИЛИ ЧЕРВОНОГО ПОЛКОВОДЦЯ.

Дня 4. листопада працюючі Радянського Союзу обходились жалоби. Того дня в Москві хоронили червоного полководця, народного комісара військових справ М. В. Фрунзе.

Почеба варта від профсоюзів, від червоної армії стояла через цілий час. Варта мінялася кожних 5 хвилин. Численні делегації зі всіх кінців Рад. Союзу, а спеціально численна робітничая делегація з Іваново-Вознесенська, місяць довголітньої праці Фрунзе, прибула віддати останню пошану полководцеві.

Рано 4. листопада трибуну займає симфонічна оркестра Великого Театру. На почесній варті лежимо стоять найвищі члени союзового уряду і червоної армії: Брагінський, Фроленко, старі члени народолюбців, та Уншлихт, Бубнов, Ворошилов, Єгоров, Буденний, Затонський, Каменев С. С. і інші від червоної армії.

На початку 11. год. прибула дружина Фрунзе і в цей самий годині почали прибувати члени закордонного дипломатичного корпусу.

За 10 хвилин до 11-ої години на почесній варті стоять секретар Союзного Центрального Виконавчого Комітету Енукідзе, голова радянських профсоюзів Томський, народні комісари Смірнов, Рудзутак. На початку 12-ої години стоять руководителі Комуністичної Партії Сталін, Бухарін, Молотов, Енукідзе. Останню зміну почесної варті беруть на себе Зіновев, Лев Каменев, Томський і Дзержинський, а від військових справ С. Каменев, Буденний, Баранов і Затонський.

Дружина й товариші пращються з покійним, домовину вкривають червоною китайкою, а на верш кладуть зброю покійного, хиять червоні прапори і вносять тіло.

Внос тіла.

Тіло вносять в годині 11.40 під звуки "Інтернаціоналу". Труну несуть Калінін, Риков, Каменев, Сталін, Зіновев, Дзержинський, Енукідзе. Перед труною йдуть військові товариші покійного Уншлихт, Бубнов, Ворошилов і дружина Фрунзе. Всюди по дорозі стоять ривніми рядами курсанти і червоноармії.

ЗАХІДНО-УКР. КЛЮБ В ХАРКОВІ.

В Харкові відкрито клуб для втікачів з земель Західної України, які знаходяться тепер під окупацією Польщі, Румунії та Чехословаччини.

"Внутрішнє життя на Західній Україні, змагання класової боротьби там чим раз більше загострюються з розвитком продукційних сил і наростаючим протиривченням в капіталістичній системі господарства.

Для нас раніш всього важливим і основним є організація пролетаріату Зах. України в комуністичну партію. Крім того, питання йде і про ідеологію, пролетарську, марксовську ідеологію в організації, бо "стихийний рух — учив нас Ленін — просте саме до панування буржуазії наслідком тої простої причини, що буржуазна ідеологія походженням своїм куди старша за соціалістичну, що її всебічне розроблено, що вона має незмірно більші засоби поширення".

Довгими рядами ростягнулася процесія від Будинку Союзів до Червоної Площі. За труною йдуть численні делегації від різних робітничих організацій Радянського Союзу і за кордоном. Йшла делегація від китайської партії Сун-Ят-Сена — Гоміндану.

В 10 хвилин по 12-ій годині процесія прибула перед мавзолейом Леніна. Тут труну поставлено на лафет і почалися пращальні промови, які виголосили Риков, голова Ради Народніх Комісарів Радянського Союзу, Сталін, секретар Російської Комуністичної Партії, Зіновев, голова Комітету, Бубнов від Червоної армії.

Коли скінчилися надгробні промови, оркестра грає "Похоронний Марш". Каменев, Сталін, Томський і Зіновев здіймають труну з лафету і процесія йде по Червоній площі до моголи. Біля моголи вишукувались заплі "Червонопрапорців", боеків товаришів Фрунзе. З хвилин до 1-ої години чути в повітрі гудіння пропелерів. Це літаки, вишуквані трикутником віддають останню пошану помершому провідникові червоної армії.

Схияють червоні прапори.

Бе перша година. Серед напруженої тиші тіло тов. Фрунзе починають спускати в моголу. Похорону тишу роздирає перший гарматний вистріл, за ним другий, третій... Над моголою схияються червоні, жалібні прапори. Потім чути удари грудок замерзлої землі до домовину. Оркестри безупинно грають "Похоронний марш". Повільно над моголою виростає свіжий могольний горбок, покритий вінками з живих червоних квітів. Це якийсь час партійні та бойові товариші стоять біля моголи Фрунзе.

Попри моголу Фрунзе починають прохидити безчисленні кольони трудящих Москви з червоними прапорами та жалібними плякатами. На плякатах з певною вірою в перемогу пролетарської справи написи: "Спи, славний воїне, безстрашний герою! Справу твою ми доведемо до кінця". "Переможе трюм, вони виявляють відношення широкі мас до Львокарської конференції.

День 25. жовтня вже за кілька тижнів підготовлявся передвибірчими зборами. Вони з великим піднесенням пройшли у компартії, що організувала нічній демонстрації через місто. В цих демонстраціях брало участь кілька тисяч душ. Поперед несла плякати з написом "Вічна війна". І вже з успіхом редвибірчих зборів компартії можна було угадати її перемогу на виборах.

Вранці 25. жовтня все було спокійно, лише стояли коло виборчих участків представники всіх партій з своїми плякатами, і знову почалася боротьба на для Німецьких робітничих прапорів, правда, не така завзята, як за минулих виборів. У Вестені — буржуазному районі, звичайно, переважали монархістичні прапори і тут жомо було бачити яскраву ілюстрацію до класової структури суспільства: винув в помешканнях буржуазії вишівши монархістичні прапори, вище — республиканські, а на горі, з мандра, під голім небом майорять червоні прапори.

Лише під вечір місто оживає: летять грузовики, повні червоних фронтонів, райсбанерів і заголів сталевого шолому. Особливо пишню обставила свою передвибірчу агітацію права фольксспартай, що так ганебно програла на виборах. Пі керовники ізидили в за критих автомобілях, з проголосянками на верш, через які вони промовляли до натовпу, але успіхи вони не мали і навіть обивателі, що не пробачили фольксспартай інфляційно гробуку, у відповідь вигукували "геть шіберів!", "геть спекулянтів!".

"Дайч Национали", що раніш виставляли значні загони, те-

Раніш українські націоналістичні групи вважали Східну Галичину українським "пемонтом", коли Наддніпрянська Україна була затоптана як і ціла Росія копитом царського гніту. Ми є другої точки погляду. Східна Галичина не була українським "пемонтом", бо цей український "пемонт" був лише зброєю в руках капіталістичних комбінацій, а на ділі українські маси висмоктувала буржуазія під пануванням габсбургської монархії.

На осьмому році існування радянської влади й диктатурі пролетаріату, при котрій розвивається нове соціалістичне життя і наша українська культура, явно доказано, що діло не в національному "пемонті", а в системі соціалістичного устрою. Разом з ростом нашого соціалістичного будівництва буде ще більше розвиватися і наша культура. Робітників та селянин на Радянській Україні побидив капітал і творить нове життя, а там нас же треба його побидити. Тут радянська влада, а там гніт капіталу. Оце ріжниця між українськими робітниками та селянами Радянської України й другої частини — Зах. України.

Організація клуба має на меті повести культурно-освітню працю серед уроченців Зах. України, де зможуть робітники та селяне займатись теж долею своєї країни. Цим, однак, ми не повинні й не думаємо відокремлюватись від суспільного політичного життя на Радянській Україні. Ми на Радянській Україні не емігранти, це наша батьківщина не лише тому, що Україна, а тому що це Соціалістична Радянська Україна, ми є рівноправними її громадянами, ми прийняті в братерську сім'ю працюючих і всі наші сили ми повинні віддати на будівництво нового соціалістичного життя, але "враз з цим ніколи не забувати про те, як нестерпиме положення наших братів по другому боці Збруча."

КОЛЮЧКИ.

Економічне положення наших братів в Західній Україні дуже тяжке. 80 процент селян не має средств на існування. Земля знаходиться в руках поміщиків і земельний закон в Польщі направлений проти селянства в цілому. Весняний голод і повині залишили нужду серед селянства. Зараз голодує до 350,000 селян і робітників. Всякий прояв активності в боротьбі за кращу долю нищиться в коріні силою зброї і трюм польської владою. Українські школи закриваються. Дітей селян та робітників із школи виганяють. Буржуазна Польща для задержання окупації українських земель давить і нищить робітника та селянина, вживаючи всіх її властивих методів для знищення всього того, що є корисним працюючим масам. Це ставить нам в обов'язок віддати всі наші сили на укріплення соціалістичного ладу на Радянській Україні, як такої, що допомагає нашим братам в їх боротьбі за визволення з під панування капіталу. Ми організуємо свій клуб в столиці Радянської України, тим є його велике значення, бо столиця Радянської України є столиця всіх українських мас, що сьогодні знаходяться поневоленними буржуазією.

Завдання клубу є стати допомоговою школою комунізму для робітників та селян уроченців Західної України, які перебувають тут. Тут будемо вчитись, як будувати соціалістичне життя й працювати для його закріплення. Одно, що треба нам виконати — це віддати всі наші сили в спільній боротьбі за визволення наших братів з під буржуазного гніту. У нас є нині велика соціалістична батьківщина, — працюймо для її закріплення і не далекий той час, коли вона об'єднає всі розшатовані імперіалізом українські землі в одну Робітничо-Селянську Соціалістичну Республіку.

М. Левицький.

МУНІЦИПАЛЬНІ ВИБОРИ В БЕРЛІНІ.

На початку листопада в Берліні відбулись вибори до міської ради. Політичне значення їх, само по собі велике, зростає ще більше через те, що вибори є політичним барометром, вони виявляють відношення широкі мас до Львокарської конференції.

День 25. жовтня вже за кілька тижнів підготовлявся передвибірчими зборами. Вони з великим піднесенням пройшли у компартії, що організувала нічній демонстрації через місто. В цих демонстраціях брало участь кілька тисяч душ. Поперед несла плякати з написом "Вічна війна". І вже з успіхом редвибірчих зборів компартії можна було угадати її перемогу на виборах.

Вранці 25. жовтня все було спокійно, лише стояли коло виборчих участків представники всіх партій з своїми плякатами, і знову почалася боротьба на для Німецьких робітничих прапорів, правда, не така завзята, як за минулих виборів. У Вестені — буржуазному районі, звичайно, переважали монархістичні прапори і тут жомо було бачити яскраву ілюстрацію до класової структури суспільства: винув в помешканнях буржуазії вишівши монархістичні прапори, вище — республиканські, а на горі, з мандра, під голім небом майорять червоні прапори.

Лише під вечір місто оживає: летять грузовики, повні червоних фронтонів, райсбанерів і заголів сталевого шолому. Особливо пишню обставила свою передвибірчу агітацію права фольксспартай, що так ганебно прогала на виборах. Пі керовники ізидили в за критих автомобілях, з проголосянками на верш, через які вони промовляли до натовпу, але успіхи вони не мали і навіть обивателі, що не пробачили фольксспартай інфляційно гробуку, у відповідь вигукували "геть шіберів!", "геть спекулянтів!".

"Дайч Национали", що раніш виставляли значні загони, те-

пер мусіли наповнити свої грузовики юнацтвом від 12 до 15 років. Але цей день був не тільки днем огляду партій, а й днем огляду берлінської поліції, так багато її виспало на вулиці.

Грузовики різних партій чергувалися з грузовиками, наповненими поліціантами, що кокетували своїми гумовими падогами. Кінна і піша поліція заповнювала вулиці шверть, особливо фашистський Вестен і робітничий Най-Кельн. На вулицях маячили то прапори монархістичні то республиканські, то червоні прапори комуністичної партії, то свастіки фашистів. Соціал-демократи прикрашували свої грузовики республиканськими і де не де тільки червоними прапорами. Цікава поведінка райсбанерів, частина яких агітувала тільки за кандидатів центру та демократів, а друга тільки соц.-дем. На засіпаних металіками центральних вулицях вешталіся люди густим натовпом, зустріваючи вигукми автомобілі та велосипеди груп. Не обійшлося, звичайно, без сутічок і жертв, що були у буржуазному Вестені, де бешкетували фашисти та загони сталевого шолому. Особливо велика сутічка була на Курфюстендамі, де в шій сутічці брало участь біля 200 душ. В деяких місцях вживалася сірчана кислота, каміня, ножів і инш. Смертельних жертв не було, але до 20 душ тяжко поранено.

В робітничих районах усе було спокійно, рівномірним потоком йшли робітники до виборчих урн і наслідки виборів показали, кому належать їхні симпатії. Ця блискуча перемога компартії, хоч вона звичайно не могла обставити передвибірчу кампанію так, як буржуазні партії, зруйнувала всі надії "Форвертса" на розпад компартії. В 6. годині вечера голосування закінчилося, але ще довго гомонів Берлін у цей день, згадуючи старе, передчуваючи майбутні класові бої.

Міські вибори скінчилися, а де те, що сталося перед виборами і під час них, не скінчиться цілий рік. Кажуть, навіть в історію буде записане. Шкода тільки, що в Канаді ніхто серед Українців історії не пише.

Без мене — мене жендан.

Як ото помістили в польсько-ксьондзівських вісниківських газетах Руніні відозву від 20-ох товариств українських, польських, німецьких, і російських та як розгортали в тій відозві комуністичних молокососів, та як підписали під ньюю адвоката Дика (Руніні Бошовскі сам себе підписав) то аж сам Дик підзявася:

— Люде добрі! Я богу душу винен! Я її не підписував і нічого про неї не знаю — каже він.

Але відозва таки підписана. Хто-ж це зробив?

На свою голову. В коритарі будинку, голосявання:

— І чого та большевицька зараза тут швендється — каже Руніні до свого кандидата.

— Мовчи, я вже зателефонував по поліцію... Зараз тут буде.

Прийшла поліція. Кандидата нема вже, тільки його вірний Руніні. Він підходить до поліціанта:

— Містер поліцмен, мі кент ворж гір. Мі гір лацо большевікі мейк лацо тробел.

Поліцай: — Гу мейкс тробел? — Мі большевікі мейк лацо тробел.

Поліцай Руніна за ковнір і витяг на вулицю, щоб не робив "троблів".

Рахують голоси. Греко-православний до греко-католика:

— Ні, ти мені поясни: злучилися ми, чи ні?

— Та-ж злучилися.

— Так чому-ж ваш кандидат має 2,000 голосів, а наш 1,200?

— Або я знаю чому? — Ні, я тебе питаю!

— Та-ж чуо, що мене.

— Кажі, чому?

— Тому, що наш має 2,000, а ваш 1,200.

— Ти не викручуйся сіном... Хіба-ж я Якиміщак?

— Отже ми злучилися? — Злучилися.

— На кого ти голосував? — О, до чего тобі зась.

— Ага... ось через що наш кандидат від 38-ох товариств, 15-ох клубів, 11-ох організацій і 23-ох братів дістав лише 1,200 голосів...

— А вже-ж і з тих — 1,150 голосів придбали йому польські ксьондзи.

Перед виборами. Руніні до робітника.

— Ха! Ваш кандидат Попович завтра побачить наслідки своєї роботи!...

Робітник: — А хіба-ж вашою кандидатурою завтра повидлять, що він наслідків своєї не побачить?

Грати. Руніні до України:

— Знаєте що пане — заложимся на кандидатів.

— Але-ж я не пан...

— Та все-одно заложимся. Я даю вам 5 доларів за одного, що Якиміщак дістане чотири рази більше голосів, як Попович.

Українець: — Я заложився-б, тільки-ж все одно, я від вас грошей взяти не можу.

Руніні: — Чому? — Бо то гроші Юдіні.

Куркуленько. Українська робітничая преса є ознака сили і свідомості робітничества. Памятайте про пресовий фонд і відновлення передплати!

ДЕМОНСТРАЦІЯ РОБІТНИЦТВА ПІВ-НІЧНОГО ВІННІПЕГУ.

Велика демонстрація класової свідомості робітництва північного Вінніпегу відбулася в четвер 26 листопада ввечері в Укр. Р.б. Домі.

Як відомо поза-вінніпегському робітництву з оголошень в "У.Р.В.", а місцевому це й з передвиборчих бюлетенів Комуністичної Партії Канади, останній передвиборчий мітинг Компарті Канади мав відбутися 26 листопада в Укр. Р.б. Домі. В вінніпегській місцевій передвиборчій кампанії Комуністична Партія Канади мала всього тільки два мітинги: в неділю, 22 листопада в партійній залі на Селкірк евію і цей останній в У.Р.Д. Лише цих двох мітингів мала вона за цілу передвиборчу кампанію, даючи повну волю своїм противникам навіть пана випирати на своїх мітингах, які вони устроювали кожного вечора в різних школах та своїх локалях.

Правда, в Укр. Р.б. Домі відбувся ще один мітинг в середу 18 листопада, але то був інформаційний мітинг для членства робітничих організацій і їх близьких симпатиків.

На початку виборчої кампанії ніхто й не мріяв, що вона прибере такий авантюрний характер. Але з'явився хрунівський кандидат Русінів і їх "братів Славян" з під шляхетської звідки, завдяки їх подлим виступам на своїх мітингах, а головне в польсько-панській пресі проти робітництва боротьба прибрала щораз авантюрніший характер.

Ще до українських робітників. Виборчі бюлетени Компарті Канади в англійській мові, сенсаційні відкриття в них господарки батьків міста так само зацікавили і англійське та інше робітництво, яке громадно прийшло на останній передвиборчий мітинг Компарті.

Вже в 8-й годині вечора У.Р.Д. була битком набита. Люди стояли в проходах, в коридорі, тиснулися до середини, де не було вже місця. Прийшлиш очищення цілу сцену, підтягнути всі куртини, заставити сцену лавками і кріслами і вмістити на ній поверх сотку людей, оставляючи на самому фронті місце для маленького столика для голови мітингу і для промовців.

Ще перед піднесенням куртини, дівчора з Ліги Комуністичної Молоді (молоді піонерів), розмістившись там, де місце для оркестру, як оселеди в бочці, відібрали кілька власних пісень, що вони їх придумали для виборів.

В салі вже серйозна робітничая публіка ріжких національностей, хоч переважало укра-

їнські робітники. Публіка, яка прийшла послухати промовців тої партії, якої передвиборчі бюлетени вона читала, на яку вона читала наклади в англійській, українській і польській пресі, налади на яку вона чула з уст буржуазних промовців і їх наймитів на членських мітингах. Робітничая публіка прийшла почути відомі. Прийшли також почути відповідь з десяток агентів з "русійсько-славянського" союзу.

І почули. Почули як одні, так і другі. І коли робітничі вітали відповіді промовців Компарті бурними оплесками, агенти сиділи мовчки, як вводи в рот набрали. Ніхто з них не зголосився до слова, хоч голова мітингу на самому вступі заявив, що коли хто з наших противників хоче говорити, йому дається на це спромугу. Ніхто з них не зголосився. Ніхто по закінченню мітингу навіть не відважився поставити хоч одне запитання, або сказати з салі, що та чи інша заява котрогось з промовців не відповідає дійсності. Мовчали хруні, бо вони здатні тільки подлими способами воявати.

Але переходимо до мітингу. Головував на мітингу т. Колісник, а першим промовляв від К.П.К. т. Леслі Моріє. Другим говорив т. Попович в англійській мові. Повзуту т. Поповича на платформі публіка привітала бурними оплесками, а молоді піонери своєю пісню. В англійській мові т. Попович говорив яких 30 минут. Крім него в англійській мові було два промовці від Компарті і двоє від Незалежної Партії Праці. Після т. Поповича від Компарті промовляв в англійській мові т. Бартоломю, а відтак заряджало було добровільну колекту.

Після колекти з короткою промовою виступив кандидат на мейора міста від Незалежної Партії Праці Тіпінг, а за ним з такою-ж короткою промовою виступив кандидат тої-ж партії на шкільного тростя МенДонел. Цей промовець, одначасно, як секретар відділу Незалежної Партії Праці в північному Вінніпегу, категорично заперечив брехні русійсько-польського союзу про те, що його партія є проти комуністів в цих виборах та що між Незалежною Партією Праці а русійсько-польським бльоком Якіміцака є яке небудь порозуміння, або була яка небудь переписка. Він сказав, що хоч його партія ризикує що до способів боротьби проти капіталу з комуністами, але вона боюється проти капіталу так са-

мо як і комуністи і амагає до тої самої остаточної мети, що й комуністи, тому вона не виступає проти комуністів в цих виборах.

Коли говорити про дальший хід мітингу, то я сказав-би, що якраз в цьому місці закінчилась перша половина мітингу. Друга половина відбулася в українській мові і її заповнює своєю промовою сам т. Попович. Коли я дивився на публіку, то бачив, що вона цієї половини якраз чекала. Українська робітничая публіка хотіла почути, що скаже їх представник на останні брехні хрунівського бльоку, що він скаже у відповідь на меротну лютючку Русінів, а навіть на підлітків особисті напади хрунів на т. Поповича та на його родину. Перше це цікаві були почути і "секунд-тенд" післяці "старших" панських наймитів. Отже вони й почули та тихенько проликули.

Тов. Попович мало присвятив їм місця в своїй промові з'окрема. Він відповідав панським наймитам точка за точкою з виборчої програми Комуністичної Партії Канади. Широко пояснював кожну точку і прикінці питав присутніх: "Правильна ця наша точка?" "Правильна" — лунали у відповідь. "Годітеся ви з нею?" "Годітеся!" — була відповідь. "То-ж голосуйте за нею завтра".

Директно відповідав він волягам робітників прикінці своєї промови. Це була найвселіша частина мітингу. Своєю відповіддю Русінам почав промовляти читанням їх "деклараци", поміщеної в двох польських газетах: "Газети Католіцкій" і "Час" в польській мові. Цю "декларацию" про панську "польсько-русійську" згоду підписали в імені польських, українських, німецьких і російських товариств і організацій русійський адвокат Дик, "шведичіоци" і Болівікі, "секретарі". Саля агента від себе коли Попович прочитав підпис цих "продіклараци" русійсько-польсько-німецько-російських союзників.

(Нікаже, що цей деклараци русійсько-польський пані не помістили в своїх українських газетах, тільки в польських. А ще цікавіше, що в день виборів сам адвокат Дик заявив т. Поповичові і іншим нашим товаришам, що він цей відозви не підписував, але що його імя підписали без його відома і він про цю відозву довідався аж після мітингу в У.Р.Д.) Далі з тої самої "Газети Католіцкій" тов. Попович прочитав, як вона пише про 15 минут до 12-01, як т. Попович скінчив промову і всі присутні сиділи докінця, не рушившись а місяця, а закінчення промови відкрили бурливими оплесками одобрення.

селіянина і садорить на ній підтої самої остаточної мети, що й комуністи, тому вона не виступає проти комуністів в цих виборах.

По закінченню промови голова считав, чи має хто які питання. Так, питання поставили, але в них робітничая пресила похвально, як голосувати, які ще є робітничі кандидати і т. ин., взагалі, питання інформаційного характеру. Ні один противник не розкрив роту, щоб запитати те, чи інше, чи сказати, що те або інше в промові т. Поповича неправда. А робітничая ж на їх мітингах засипала їх своїми питаннями.

Коли спустилася куртина, присутні в салі почали співати "Інтернаціонал", а молоді закінчили мітинг своїми піснями. Так відбувся найбільший мітинг в сьогорічних міських виборах в Вінніпегу, а в північному Вінніпегу один з найбільших мітингів взагалі.

Далі тов. Попович заявив, що під цю лютючку підписано багато людей без їх відома. І на доказ цього перешити листа від робітничая Лучника, члена Заповомого Братства св. Михаїла, який категорично заявляв, що він нічого спільного з панськими агентами не має і його називає за Зап. Братство св. Михаїла підписано без його відома і без відома агаданого Братства. Польський робітник Конарскій, якого підписано на детючій ніби за Товариство при Народовім Кооперативі, заявив, що був на конференції в Народнім Домі, але репрезентував не Сендзіка тільки Галдзіноскій. Коли-ж Галдзіноскій зрештував, то він (Конарскій) відмовився брати участь у виборчій кампанії. Другий польський робітник, Машюнг, якого підписано на тій-же детючій за те-ж саме товариство, зовсім не брав участі в конференції і ніякої детючки не підписував. Він заявив, що заскаржив-би до суду тих людей, які фальшиво підписали його називом без його відома, коли-б йому хто в цій справі допоміг. Ось яким шляхом товариство послугувувало русійсько-польським пані.

За німецькі клуби панські агенти нікого не підписали, а навіть не подали назв тих клубів, що з ними "злучились". Тимчасом ті німецькі клуби не дали Русінам навіть салі на мітинг. Отже осталися тільки польські пані і євондані, які тримають з Русінами, а яких Русіни звуть Славянами, та яких російські чорносоетні.

Коли в дальній своїй промові т. Попович наводив приміри з життя робітників в Вінніпегу і в Канаді взагалі, то це так заціпляло робітників за живе, що деякі з них вставали на салі, і давали це свої потвердження правдивості наведених т. Поповичем фактів. Було вже 15 минут до 12-01, як т. Попович скінчив промову і всі присутні сиділи докінця, не рушившись а місяця, а закінчення промови відкрили бурливими оплесками одобрення.

Коли в дальній своїй промові т. Попович наводив приміри з життя робітників в Вінніпегу і в Канаді взагалі, то це так заціпляло робітників за живе, що деякі з них вставали на салі, і давали це свої потвердження правдивості наведених т. Поповичем фактів. Було вже 15 минут до 12-01, як т. Попович скінчив промову і всі присутні сиділи докінця, не рушившись а місяця, а закінчення промови відкрили бурливими оплесками одобрення.

Коли в дальній своїй промові т. Попович наводив приміри з життя робітників в Вінніпегу і в Канаді взагалі, то це так заціпляло робітників за живе, що деякі з них вставали на салі, і давали це свої потвердження правдивості наведених т. Поповичем фактів. Було вже 15 минут до 12-01, як т. Попович скінчив промову і всі присутні сиділи докінця, не рушившись а місяця, а закінчення промови відкрили бурливими оплесками одобрення.

По закінченню промови голова считав, чи має хто які питання. Так, питання поставили, але в них робітничая пресила похвально, як голосувати, які ще є робітничі кандидати і т. ин., взагалі, питання інформаційного характеру. Ні один противник не розкрив роту, щоб запитати те, чи інше, чи сказати, що те або інше в промові т. Поповича неправда. А робітничая ж на їх мітингах засипала їх своїми питаннями.

Коли спустилася куртина, присутні в салі почали співати "Інтернаціонал", а молоді закінчили мітинг своїми піснями. Так відбувся найбільший мітинг в сьогорічних міських виборах в Вінніпегу, а в північному Вінніпегу один з найбільших мітингів взагалі.

Далі тов. Попович заявив, що під цю лютючку підписано багато людей без їх відома. І на доказ цього перешити листа від робітничая Лучника, члена Заповомого Братства св. Михаїла, який категорично заявляв, що він нічого спільного з панськими агентами не має і його називає за Зап. Братство св. Михаїла підписано без його відома і без відома агаданого Братства. Польський робітник Конарскій, якого підписано на детючій ніби за Товариство при Народовім Кооперативі, заявив, що був на конференції в Народнім Домі, але репрезентував не Сендзіка тільки Галдзіноскій. Коли-ж Галдзіноскій зрештував, то він (Конарскій) відмовився брати участь у виборчій кампанії. Другий польський робітник, Машюнг, якого підписано на тій-же детючій за те-ж саме товариство, зовсім не брав участі в конференції і ніякої детючки не підписував. Він заявив, що заскаржив-би до суду тих людей, які фальшиво підписали його називом без його відома, коли-б йому хто в цій справі допоміг. Ось яким шляхом товариство послугувувало русійсько-польським пані.

За німецькі клуби панські агенти нікого не підписали, а навіть не подали назв тих клубів, що з ними "злучились". Тимчасом ті німецькі клуби не дали Русінам навіть салі на мітинг. Отже осталися тільки польські пані і євондані, які тримають з Русінами, а яких Русіни звуть Славянами, та яких російські чорносоетні.

Коли в дальній своїй промові т. Попович наводив приміри з життя робітників в Вінніпегу і в Канаді взагалі, то це так заціпляло робітників за живе, що деякі з них вставали на салі, і давали це свої потвердження правдивості наведених т. Поповичем фактів. Було вже 15 минут до 12-01, як т. Попович скінчив промову і всі присутні сиділи докінця, не рушившись а місяця, а закінчення промови відкрили бурливими оплесками одобрення.

Коли в дальній своїй промові т. Попович наводив приміри з життя робітників в Вінніпегу і в Канаді взагалі, то це так заціпляло робітників за живе, що деякі з них вставали на салі, і давали це свої потвердження правдивості наведених т. Поповичем фактів. Було вже 15 минут до 12-01, як т. Попович скінчив промову і всі присутні сиділи докінця, не рушившись а місяця, а закінчення промови відкрили бурливими оплесками одобрення.

Коли в дальній своїй промові т. Попович наводив приміри з життя робітників в Вінніпегу і в Канаді взагалі, то це так заціпляло робітників за живе, що деякі з них вставали на салі, і давали це свої потвердження правдивості наведених т. Поповичем фактів. Було вже 15 минут до 12-01, як т. Попович скінчив промову і всі присутні сиділи докінця, не рушившись а місяця, а закінчення промови відкрили бурливими оплесками одобрення.

Коли в дальній своїй промові т. Попович наводив приміри з життя робітників в Вінніпегу і в Канаді взагалі, то це так заціпляло робітників за живе, що деякі з них вставали на салі, і давали це свої потвердження правдивості наведених т. Поповичем фактів. Було вже 15 минут до 12-01, як т. Попович скінчив промову і всі присутні сиділи докінця, не рушившись а місяця, а закінчення промови відкрили бурливими оплесками одобрення.

В КРАТНІ НЕВОДІ І СЛІЗ.

ГОЛОС РОЗПУКИ.

Краківський "Час" містить статтю під заголовком "куди пливемо?", в якій вказує на безвихідне становище Польщі. "Від пару місяців — пише "Час" — іде Польща щораз виразніше до тої катастрофи, яка називається фінансовою контролею над Польщею. Перед півтора року Польща могла була ще дістати закордонну позичку".

"Нині — твердить "Час" — вже запізно. Остала ще одна можливість просити Лігу Націй о позичку і контролю Ліги над польською державою, як що не хочеться допустити до господарського краху і в наслідок цього до розрухів".

ЯК ОБДИРАЮТЬ РОБІТНИКІВ.

Польща залежна від французької політики не лише через військові й торговельні договори з Францією. Також сила робітничая — підданці польської республіки, витрачаються за марні гроші для французьких капіталістів. Тисячі робітників гарують в поті чола при найтяжчих роботах по французьких фабриках. З марних заробітків вони обривають собі видатки на найбільш необхідні речі і складають сотки до сотика, щоб видобути з того пекла. Польські консули радили польським робітникам складати свої ошадности в банку Корфанто. Тепер цей банк збанкрутував. Всі робітничі ошадности в сумі 7 мільонів доларів пропали.

МАТИ І СЕСТРА БОТВИНА ВИПУЩЕНІ З ТЮРМИ.

Мати і сестра розстріляного Ботвина, арештовані у звязку з убійством Цехновського, випущені з тюрми. Слідство в справі рещти 16 арештованих комуністів має бути швидко покінчене.

ЯК ЛЮДЕ ЖИВУТЬ?

Як люде живуть? — таке питання мусить поставити собі кожний, хто прочитає "останню" статистику домів у Варшаві. Якщо рахувати, що в одній кімнаті повинні нормально мешкати дві особи, то для всього населення у Варшаві треба ще 44,286 нових помешкань. Такою є статистика з 1919 року. Її добувають нині, по 6 роках, для доказів про перелюднення. А що за цих шість літ населення Варшави зросло ще на 100,000 людей, то питання: як люде живуть? — стає ще цікавішим. Не диво, що бідне-населення мусить тиснутись

Син проти батька.

Двох односельчан Д. Д. Лещинських з Торонто написали в "У.Р.В.", що його батько є прислужником польської шляхти. А Лещинши їм відповів: Не правда, мій батько більшовик, є сам є прислужником польської шляхти.

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вишла з друку? Якщо немає її в сьмі, або вам і знайоми, то пошарайте купити, а буде мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вагости навіть тоді, як ви перештате її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так доки відірватися від книжки, доки не перештате докінця.

Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ніч" в рівночасно багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, оладива в арістичним малюнком в двох кольорах.

КУПИТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВІСНОДИТЕ СКРИЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.

Висилаються книжки за попередні надіслання грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТИВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми пошлати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Українська робітничая преса не ознака сили і свідомості робітництва. Памятайте про пресовий фонд і відновлення передлатати!

(Кінець буде.)

ПЕТРО ПАНЧ.

ПЕРЕГОНИ.

Оповідання.

Глибокою колеєю поміж сірими полями рипів віз із ярмарку. На ньому владку квочкою сиділа баба. В правій руці у неї була нова макітра, а лівою вона тримала з шітками підрешітку. Дід, звисивши ноги через полудрабок, немично підносив голову до гори, то раптом пускав її, від чого об чорні груди замазлась, як вінник, його борода з конопель. Він солодко дрімив. Мишаста кобила, озирюючись на попанені сонцем толоку, теж махала головою і ледве тягла ноги за ногами. Набитий рип'яками хвіст її, як кинутий пажем шлейф, здіймав за собою пухку куряву.

Попереду, на зомлілій толоці, як бородавчак на носі у баби, кучився перелісок. Всі холодики з поля поховались під його зелені кущі, а на дорогу світило лише сонце й на ній топило кобилю й люде.

Раптом за переліском щось ривнуло. Дід лупнув очима, глянув на голі толки, позіхнув і знову захитав головою. Здається, почало вже й снитись, як наголо крякнуло вже й під самим вухом. Кобила, як від любовних пестощів, здригнулась, повела кривими очима, навіть, на мент прісада і потім розлютовано стрибнула у бік. Баба клапнула носом у полудрабок, дід потилицею дістав макітри — і віз заторкотів по грудках.

Віз, відстрибуючи по баорам, кинувся в один бік, а в другий, доскочучи щинами порепану землю, шуркнув чибсом автомобіля.

Дід перелякався, хоч баба й думала, що він лютував:

— Та по сюди, бодай ти зашморнулась, —

кричав він попереду до кобили, яка й досі ще дробжала, а потім і до машини: — Ну й нарид же настав — бач, як важко їм було звернути. Не наче повназало, що я з кладдю.

А баба лише сказала: — Ох лишенко, макітра тріснула. — І цупко вцепилась за полудрабки. Автомобіль, здіймаючи куряву й неозираючись, котив далі, але гін за двоє він одразу почав зменшувати ходу, закахлявся, пшикнув і пувистий диму, насмердив шмалемин.

Машиня стала. Дід озирнувся й засмикав віжками:

— Невже звертають, а глянь, ще ти, бабо. Отже й присікаються, що не звернув.

Дід пужалом захоував кобилю, а баба оглянулась і сказала:

— Стоять. Може ти возом зачепив їх: гляди ще вломив що?

— А вони бачили, що я з кладдю їду, хіба тебе засадиш, хоч і на гору, ну й звертали-б іроди.

— Сира я вже пішки ходити.

— Сира, ось зажди, як наженуть, так вони тебе висушать.

— А ти-б краще поганяй.

— Поженеш цю кляту самокатку, коли для неї й голоблі мало не то що пужала. Ач, резолюція чортова: ти її по ребрах, а вона тобї хвостом, як праклямацію... Куди оглядаєшся?

— Тим часом двоє, що сиділи позаду в машині, зійшли на землю. Один хутко побіг за корчі на заколі, а другий, запаливши цигарку, став поожаті біля машини. Шофер, діставши із бокової шухлядки приладдя, аїг годічерева й поспунався під машиню.

Помітивши це, дід і собі спинив кобилю:

— Стій, розбігаєш, як на скачках.

Потім, передаючи бабі віжки, сказав:

— На, подерж, а я підуподивлюсь, що вони там за окаяні.

Зсунувся незграбно з воза і шкутильгаючи на пересиджені ноги, пішов назад.

Біля авта він скинув шапку і уклонився: — З неділею будьте здорові.

Той, що походжав з цигаркою, був у шкідливій курті. На кашкеті була зірка. Відказав байдуже:

— Гарзд.

Дід підійшов ближче, подивився просто в рот пасажирові й запитав несміло:

— Чи не ося вломиться?

— Ося? Ні, — потім посмішкувато додав: — Конус щось заїдає.

— А звісно, вона штука вутла, може що й заїло. От недалеко ходити: мою кобилю як напали парші, так чуть було зовсім не зайли... Дяк, спасибі йому, порадиш, щоб гусячим пометом — тільки тим і врятували. А бач, ваші салдати в мене стояли, так всякі слова знають: і мітинг, і буржуй, а гусячого помету, щоб кобилю, й не знали.

Він підійшов ближче і ткнув заскоружлим пальцем, як пужалом, у гумову шиню:

— Дебелі колеса, у нас таких не роблять. Воно-ж і дьогтю треба сюди, мабуть пахуючого, щоб не вояло.

— Вона маслом змазується, — відповів, розглядаючи діда, товариш у кожанці.

Дід здивувався.

— Масло? Бач, панська штука, а в нас і в кашу його не густо.

Помітивши длюстрові ліхтарі, дід і їх помацав і знайшов, що вони краші навіть за тих, які були коліс біля монополюк.

— А чим же ви їх світите, кажуть же, що нафти тепер мало.

— Електричеством, діду.

— Ну, а ми з бабою каганцем, то й хіба, щоб тільки повечеряти.

Зайшов ще й наперед і побринькав пальцями на радіаторі:

— Невже й тут шільники нужні? — Нужні, все тут нужне, діду, — крутячи другу цигарку, вже охоче відповідав товариш у кожанці: — то радіатор, куди наливається вода, щоб остидувати машину.

Дід розчаровано махнув бородою:

— Без води й це, значить, не поїде. Воно всяка худоба любить, щоб її напували. Я вчора не взяв черкери, а в місті її не випросити, так моя облігація довгохвоста ледве потягла до дому.

Шофер цокав зі споду молотками, товариш у кожанці крутив третю цигарку, а дід тупав довкола авта, й причмокував. Нарешті він сів біля откритих циліндрів і запитав:

— Ну скажіть мені, будь ласка, де воно сидить те, що везе?

— Тов. Петре, — гукнув перший до другого пасажиря, що повертав від закону, — дід хоче міняється з нами за кобилю.

Тов. Петро запитав:

— З долачою?

Дід затрусив бородою.

— Міняється? е, ні. Ви не дивіться, що моя кобила засмоктана, то снопи її затягли, а всі такі вона це за вашу машину справиться. А вже що брачка, так батога й не покажуї. Мені ще скільки до Кантакузівки пертись, а на полудне буду як завгодно.

— На Кантакузівку? оце й добре, — зраділи товариші. — Нам теж туди. От ви й розкажіть нам дорогу.

— Та за мною просто їдте й все. На полудне ручусь будемо.

— А ширшого шляху немає туди?

— Е, так це-ж треба вертатись назад, та коло грелбі звернути на могилики, а потім над Махаровою леводою на оренду, та тоді вже й на шлях. Це довга справа і на вечір мабуть не встигнете.

(Кінець буде.)

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ПЕРЕКОНАВСЯ.

Ріджайн, Саск.

Шан. Добродію Редактор “У.Р.В.”! Прошу помістити в “Укр. Роб. Вісти” цей мій маленький допис. Сам я не дуже добрий писак, бо я самоту. Через довгий час читав в “Українській Голосі”, читав швидко, не пропускаючи ані одного числа. Десь літ я його читав. І нарешті сів собі себе — чого я з него навчився.

Сказав за ті роки ріжних фондів я навчився, що це протозолував і звідки він виказав, ані не пішли на службу польській шпаклі, скільки меморіалів, протестів, делегати він формував і на них гроші збирав (а я думав) і де вони те все? Що за це все ми, Українці, дістаємо? Боєри, Назарук, Боберські — де вони? Де все те нещасне панство, що ці роки дурило нас за наших грошей?

Колеса я лаяв “Укр. Роб. Вісти”, більшовиків за те, що вони виступали проти “українського народу”. Бо я думав, що народ не ті, про яких пишуть в яких виказало “Укр. Голос”.

Десять літ я на таке дивився і вірив, хоч останнім часом сумнів почав закриватися в мій хлопський розум. Коли вже ціла “народна політика” “Укр. Голос” і тих, яких він виказав вмерла, я думав, що “Укр. Голос” також мусить шукати якогось виходу, признається до помилки та буде старатися направити те, що так нерозумно зробив. Коли я це думав, то одночасно почав пригадувати життя тих робітників, яких все лаяв “Укр. Голос”. Признаюсь, я тих робітників бачив, думав, що вони готові все у мене забрати і віддати своїй “комуни”. Бо “Укр. Голос” ставо переконував своїх читачів, що комунисті казати: “що ти, те й моє, а що моє, то твоє до того часу”. Життя тих страждальних більшовиків. Але бачив, що вони працювали і на своїх землях заробляли, як і всі інші робітники, жили чесно. Е. думав я собі, то тільки ріджайнські більшовики такі такі, а оті вінніпегські, едмонтонські, торонтоські — то такі чисті “комуни”!

Час біг. Нічого злого не чув я ні за вінніпегськими, ні за едмонтонськими більшовиками. Коли писали “Укр. Роб. Вісти”, які все такі час від часу я читав, справділося. Що писав “Укр. Голос” — не справділося. Щодня повалював “У. Г.” радницьку владу, а вона живе. Що дня визволяв Галичину з кітві польських панів (за гроші, які збирав Назарук), а вона й досі в неволю. А я югати топтав колеса “Укр. Роб. Вісти” за те, що вони виступали проти “доарханської політики” Назарука, як це вони писали.

Ну, а тепер що? Кому я тепер маю поклонити в очі? Грушевський, на якого я майже молився, на Радницький Українці. Тотюник, якого “Укр. Голос” виказав до небес — на Радницький Українці. Вітик, маніфести якого містив “Укр. Голос” — також вже на Радницький Українці. Галичани з Відня й Праги, ті що командували армією Петрушевича, тепер похованими в Червоній Армії. А “Укр. Роб. Вісти” колеса писали, що ті люди будуть ще просити прощення в українських робітників і селян. І так стало. Чому мовчати про це “Укр. Голос”? Чому він ані слова не написав про тих людей? Чи Грушевський, Тотюник, Вітик, Косач і інші зрадили український народ і запровадили Москалям? Коли вони зробили таке зрадичне діло, то треба їх напівтупити. Коли ж вони зробили добреділо, то треба їх похвалити. Треба щось сказати про них читачам, які щось щось довідаться, мусять купувати і читати “Укр. Роб. Вісти”.

Але “Укр. Голос” мовчав, як вода в рот набрав. Він в кожному числі наводив на робітників, на тих, що організовані в Товариство Укр. Роб. Фарм. Дім, ганьбів їх роботу, давав повну волю своїм дописувачам висувати на тих робітників і їх Укр. Роб. Домі ріжні проповідання. В кожному числі я бачив накладки і накладки. Я вже думав навіть таке: “Може я спрабад ті робітники такі нечесні, але хіба нема чогось лішого писати, ані про тих робітників? Коли їх організації не добрі, коли в робітничих організаціях не ведеться гарна робота, то замість їх лаяти, звернувши всі панове та zorganizуйте гарну організацію, поведіть у ній порядку роботу. Та ж чує, що вас, тих панів стільки вже наїхало до Канади, що хоч за собаками вами кидати”.

Так ні! Самі нічого не робять і других лають. Лають, лають і лають. Як перестануть лаяти більшовиків, то починатимуть лаяти католиків, пресвітерів, бабеліників, а потім знов більшовиків. А як докучило лаяти живих, вчепилися до мертвих. І то ще й до яких? До тих, які світські образили спотів в пам’яті всіх українських робітників і фермерів, навіяв Галичани. Вони почали лаяти С. Мельничука і П. Шеремету. Нехай ті люди були в більшовиків, але їх боротьбу і смерть шукують українські робітники й фермери без ріжних і реалістичного чи політичного переконання. А “Укр. Голос” взявся доказувати, що їх зовсім не варт шукати, бо вони не боролися проти польської шпаклі, але вили до Чехословаччини на студії.

“Укр. Голос” каже, що це лише я-кілься Лещиниш. Але ж “У. Г.” містив в своїх шпаклях ті проповідання, а послонівка каже, з яким при-

КОНЦЕРТ-СВЯТО

Тиміс, Онт.

Старанням відділу У.С.К.П.К. дня 15 листопада в р. відбувся в Укр. Роб. Домі в Тиміс святковий концерт. Українські робітники прибули на цей концерт громадою, щоб вшанувати пам’ять незабутних героїв — Ст. Мельничука, П. Шеремети і І. Цепки, котрих розстріляла польсько-шпаклетська влада. Вступили програму і програму проголосив т. В. Бачинський, котрий в своїй промові зазначив, що всім, де можуть, робітникам й селянам святкувати цей великий день 11 листопада. В нас, в Тиміс, неможливо солідарно святкувати через розбиття сил “шпаклями”, тому пам’ять цих революційних святих не впадає в невідомість. Відділ У.С.К.П.К. не може мовчати обійти третью ріжні смерті галицьких комуністів, невідбали в ті пошани, на яку вони вповні заслужили від українських сівомі робітників.

Велике враження зробив на глядачів цього святкового концерту образ Ст. Мельничука і П. Шеремети, котрий вийшов серед вінків, салетів і ріжнихоранних квітів, обведений ланцюгом лентою, на котрій був напис: “Честі і слава борцям за свободу!” На початку концерту хор відіслав “Похоронний марш”, який присутні вислухали стовч. В програму концерту входили революційні пісні, декламації, мандолиновий терет, а також діти, які ушачують до Укр. Роб. Літньої Школи, брали участь в загальному концерті під проводом т. М. Гнатюка. З рефератом виступив т. М. Гнатюк.

Він розповів історію боротьби цілої дванадцятки і її провідників, що жили своє віддалі в цій неперервній боротьбі за вивіль українських мес-квітв польської шпаклі. Ніякі напади провідників шпаклі не залякали в працюзних любовях і пошани до своїх борців-товаришів, ба працюючи маси знають, за чі роки виказати ці шпаклі. Докази т. Ірчана, листи розстріляних героїв говорять самі за себе. Але не вистарчить лише святкувати день в пам’ять цих борців. Не святкування вони хочуть від нас, але боротьбу, вони хочуть, щоб ми вили за їх приміром. А що боротьба можна тільки організувати, то всі ми повинні ставати активними членами організації, освідомлювати і вчити саміх бути борцями працюючої класи за її вивіль в капіталістичного яра. Далі промовив кілька читачів, поширювати та помагаючи фінансово робітничій пресі.

На закінчення концерту хор відіслав “Інтернаціонал”, а Драмугурток відіграв одноактківку “До свята”.

Робкор.

ПОДЯКА.

Вінніпег, Ман.

Шановна Редакція “У.Р.В.”! Прошу помістити на сторінках Вашого часопису мені і назвиска жертвodawців, які жертвували своїми грошима на літ у т. П. Макара \$2.00; на \$1.00: П. Оленів, А. Е. Брав, Г. Вуас; Р. Клостон 75 ц.; по 50 ц.: В. Помаранський, П. Фінгер, І. Коржак, П. Стрельський, Ю. Андерсон, Л. Лукаш, К. Войвода, М. Манігон, К. Холочук, С. Багай, С. Мехесний, П. Г. Пікар; по 25 ц.: Г. Гаген, Г. Фірін, П. Назар, В. Кукегенд, Е. Р. Бонало, В. Войтко, М. Помаранський. Разом \$13.85.

На цьому місці складаю всім жертвodawцям, а головню т. П. Маркові, який знявся збіркою, мою найширішу подяку за їх жертви. Цим вони помогли мені і моїм хорім дітям на який час прожити, як також оплатити за місяць рент за хату.

Ваша Вам дячка,

Марія Натурчак.

ВІВНІПЕГ, Ман.

Дорогі Товариші! Прошу не відмовитися помістити імен жертвodawців, що жертвували своїми грошима на імен Натурчак у Вінніпегі, якої чодовіж лежить хорій в шпиталі, а в дома його жінка сама безрадоща, бо мусить доглядати 6 літнього хлопчика-каліку від уродження, що не може стати на ноги.

З товаришським привіттом,

Робітник.

ОПОВІСТКИ.

ДО ЧЛЕНКІВ ВСІХ ВІДІЛІВ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ.

Виповняйте свої членські вкладки.

Товаришки! Лише один місяць часу лишилося до нового року. З приходом нового року приходять ріжні збори відділів, ріжні звіти, перевіренія членства, вибори нових зарядів і т. ин. Одночасно на початку нового року відбувається з’їзд ТУРФДім, а тимсамим і з’їзд Жіночої Секції.

І от на всіх тих так важких ріжних зборах показується, що не всі членкині мають право голосу, бо не виповнили своїх місячних вкладок. Просто за нехобали, а потім приходять на збори і кажуть, що хочуть мати рівне право голосу зі всіма, заявляючи, що свої вкладки вони ще виповнять.

Ні, товаришки, так не можна. Ми повинні піддержувати свого статута. Щоб бути всім рівноправними членкинями Жіночої Секції в цілому і кожного відділу з’окрема, треба то чіло виповнити до нового року свої членські вкладки до свого відділу в такій сумі, яка є встановлена відділом вашої місцевості, а заряд відділу повинен належити суму за кожну свою членкиню прислати до Центрального Комітету Жіночої Секції.

Зробіть-же це, товаришки, обовязково цього місяця, а всі секретарки відділів повинні обовязково повністю виповнити належність за своїх членок до Ц.К. Жінсекції.

Центрком. Жінсекції.

ПРИХОДІТЬ НА ЗБОРИ Р.З.Т.

Місячні збори відділу Р.З.Т. в Вінніпегу відбуються в неділю, 6. грудня ц. р. в годині 2.30 пополудні в салі У.Р.Д.

Справи дуже важні до вирішення, тому всі членкині і членкині повинні обовязково явитися на цих зборах в означений час. Робітників і робітниць, що бажають стати членами Р.З.Т., теж радо вітаємо.

Заряд.

БАЗАР В У.Р.Д. В РІДЖАЙНІ.

Старанням відділу Жіночої Секції відбується в дні 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 грудня ц. р. в Укр. Роб. Домі в Ріджайні

ВЕЛИКИЙ БАЗАР.

На цьому базарі можна буде набути гарні річи, будуть устроєні ріжні забави і гри.

За смачну перекуску на базарі рунити комітет.

Приходіть всі і клячте наших знайомих.

За базаровий комітет, В. Шмонь, секр.

УВАГА ТРАНСКОНА! УВАГА! ДРАМА-КОМЕДІЯ!

Старанням Драмспівального Гуртка при відділі ТУРФДім в Трансконі, відіграється в суботу, 5-го грудня 1925 р., в салі У.Р.Д. в Трансконі, надвичайно гарну і смішну драму-комедію в трьох діях п. н.:

“ОХ НЕ ЛЮБИ ДВОХ”.

В цій штуці виступають великі гурти зі співами. Взагалі ціла штука зі сольовими й гуртовими піснями, а автор цієї штуки назвав її оперетою.

Вступ: 30 ц. для дорослих, а 10 ц. для дітей.

Початок в годині 8.30 вечером.

Приходіть, а не пожалуйте.

Подается також до відома, що ми приготуємо до вистави наступні драми: “Сирітка Хаса”, “Дай серцю волю заведе в неволю” і найновішу драму т. М. Ірчана — “Підземна Галичина”.

Слідити за оголошеннями і приходіть на ці вистави численно.

Керуючка Рада Драмспівгуртка в Трансконі.

Товариші! Відновляйте передлату на “Укр. Роб. Вісти”!

446 Selkirk Ave.

БАЗАР В УКР. РОБ. ДОМІ В ЕДМОНТОНІ!

Старанням відділу Жіночої Секції відбується в дні 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 грудня в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні

ВЕЛИКИЙ БАЗАР.

На тому базарі можна буде набути гарні річи, будуть устроєні ріжні забави і гри. На базарі буде першорядна кухня і всі, що придуть на базар, будуть мати змогу смачно перекусити. Комітет рунит за вдоволення.

Приходіть всі і клячте наших знайомих!

Марія Юрйчук, секр. базарового комітету.

УВАГА, САСКАТУН І ОКОЦІЯ!

З нагоди четвертої річниць істнованія відділу ТУРФДім в Саскатуні, Саск., Драматично-співальний гурток устроє в дні 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 грудня в Укр. Роб. Домі

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Програма багата і гарна, переплітана з живими образами. В концерті візьмуть участь: мішаний хор, мандолинова оркестра, солісти, дітча мандолинова оркестра, декламатори і промовці, котрі з’являються значнія відділу ТУРФДім та оцінять вартість праці від часу його істнованія.

Початок точно в годині 8.30 вечером.

Заряд.

УВАГА! МОНТРЕАЛ, УВАГА!

Драматичний гурток при відділі ТУРФДім в Монтреалі відіграє в суботу, 5. грудня в своїм локалі вісню інсценізовану А. І. Косич-Уманського драму в 5-ох діях зі співами й танцями п. н.

“ВІХРЕСТ”.

Чистий дохід з цього представлення призначений в користь української робітничої преси в Канаді. Приходіть якнайчисленніше.

Комітет.

ДО ВСІХ ЖЕРТВОДАВЦІВ БУВШОГО УКР. РОБ. НАУК. ТОВАРИСТВА В ВЕНКУВЕРІ.

Оцим повідомляється всіх жертвodawців бувшого Укр. Роб. Наук. Товариства, що в неділю, 20. грудня 1925 р., в годині 3. по полудні відбуються в відділі Товариства Укр. Роб. Фармерський Дім в Венкувері

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членства бувшого Українського Робітничого Наукового Товариства.

Ціль цих зборів слідує: 1. Щоб вже раз прийти до порядку з тими грошима, котрі лежать в банку на будову Укр. Роб. Дому в Венкувері і злучити з Товариством Укр. Роб. Фарм. Дім.

2. Ті товариші, що живуть поза містом Венкувер, щоб подати свої вказівки листовно.

Ця справа є надвичайно важна для кожного члена й членкині, тому просимо кождо ви прийшли на ці збори в вищезначений місці, дні і часі.

За Заряд Товариства: П. Вакалюк, А. Гоголюк, голова, секретар.

Венкувер, 20. грудня 1925 р.

ПОШКУЄТЬСЯ учителя до Української Робітничої Літньої Школи при відділі ТУРФДім. Від учителя вимагається також, щоб управляв хором і вчив грати на мандолах. Хором після умови. Зголошуватися на адресу:

CENTRSHKILRADA, Ukrainian Labor Temple, Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

УЧИТЕЛЬКА МУЗИКИ Марія Кекишівна дає лекції гри на пані, та учить теорії музики. Просить зголошуватися на адресу:

751 Burrows Ave., Telephone: J. 5006.

РОБІТНИЧА КНИГАРНЯ.

Повідомляється українських робітників, що п. ч. 446 Селкірк Евію у Вінніпегу отворено робітничу книгарню. В цій книгарні можете дістати українські й англійські робітничі книжки, журнали і газети. Заходіть п. ч. 446 Selkirk Ave.

ЯК ЧОРТ ШУКАВ ПРАВДИ МІЖ ЛЮДЬМИ.

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ ДРАМАГУРТОК ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ У ВІВНІПЕГУ

— відіграє —

В СУБОТУ, 5. ГРУДНЯ, 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІВНІПЕГУ

смішну і повчачою комедію-сатиру в 3-ох діях з дуже цікавим вступом п. н.:

ЧОРТ І ЛЮДЕ

Сама назва вже надто цікава, а що вже говорити про зміст? Де вмішаються чорти — там вже зміст цікавий, бо чорти самі собою цікаві і веселі люди. Але цей чорт, про якого тут йде мова, не тільки цікавий, але й розумний, а ще й до того на дивовидку — чесний.

Посварився він з сатанкою, тобто з чортиним царем в пеклі і сказав: “не буду більше спокушувати людей, бо люди гарні, чесні і тільки ми, чорти, зробили людей такими жадібними, завистливими”. І пішов між людей шукати правди і чесности.

Де він ходив, що він робив і що він найшов — ми тут не скажемо, бо словами цього взагалі не розкажеш. Це треба бачити.

Прийдіть в суботу, 5. грудня, до Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, а побачите, бо буде на що дивитися. Грають цю комедію наші кращі аматори. Коли ж до того ще й в ролі чортів, то тут ще до Робітничого Дому не дійдете, а вже будете сміятися. — Така то комедія.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ШНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНЕНІ: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ. Радімо тикети набувати завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ У ВІВНІПЕГУ

— відбувається —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 6. ГРУДНЯ 1925 Р.

В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІВНІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ХОР, МАНДОЛИНОВА ОРКЕСТРА І СОЛІСТИ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

“СМІХ І ПРАВДА”

Такою назвою охрестили гумористичний журнал, який вже появилася з друку. Цю назву подала товаришка С. Дубанова, 90 В. Седар Ст., Бостон, Мас., і вона являється тою щасливою, що одержала конкурсую нагороду.

Перше число журналу вийшло 15-го листопада цього року і його розіслано тим, що до того часу зголошилися з передплатою.

Дуже буде жалувати той, хто не дістане першого числа. Хтож хоче мати гумористичний журнал від першого числа, той добре зробить, як по прочитанню цього оголошення вишле передплату.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ СЛІДУЮЧІ:
На рік \$2.00
На пів року 1.25
Поодинокое число10

При нагоді редакції і адміністрації журналу “Сміх і Правда” складає сердечну подяку тим сотням товаришів і товаришок, що взяли участь в конкурсі і висловили надію, що ті шановні конкурсанти зроблять від себе все можливе для поширення журналу.

Адреса редакції і адміністрації:

HUMOR AND TRUTH

15 East 3-th Sts., — New York, N. Y.

НА ПРОДАЖ більша кількість українських книжок, з котрих можна заложити повну книгарню. Продам дешево. По інформації писати до:

J. Shydlovsky

6463 Kosciuszko St.

Detroit, Mich., U.S.A.

ПОШКУЮ свого батька (вітчим) Дмитра Тодорука, з села Княже, повіт Святин, Галичина. Він десь має перебувати в Келгари, Ата, або о-

Моя адреса: Anna Winniechuk P.O. Box 48, (142-4) Coleman, Alta.